

Једва могу и да замислим колико је тешко правдати Драгољуба Милановића. Човек који је на нишану НАТО бомбардера оставио 16 својих радника, заслужује да га неко брани на суду само због тога што закон прописује да баш свако мора да има адвоката. Не био у кожи тог његовог адвоката, колико год да је плаћен. Умањивати кривицу Драгољуба Милановића један је од најнеморалнијих захвата у данашњој Србији...

Мада, постоји и још бешчаснији: правдање НАТО бомбардера! Бешчаснији, а много присутнији захват. Драгољуба Милановића, наиме, брани само адвокат, евентуално са сарадницима, плус неки моћник (или моћници) који спречава да га снађе заслужена казна. Али, нема те особе која ће се јавно залагати за невиност бившег директора националне телевизије. Зато алијансу, која је 22. априла 1999. године побила 16 ЦИВИЛНИХ несрећника, у заштиту узима цела Друга Србија, поготово ових дана, око десетогодишњице бомбардовања РТС-а.

НСПМ није невладина организација коју издашно помаже нека страна влада, али предлагем руководству овог сајта да постави наградну игру. Награда би била аутомобил за сваког ко у било ком другосрбијанском тексту пронађе и једно слово осуде НАТО-а због тога што је бомбардовао очигледно цивилни циљ (има ли ОЧИГЛЕДНИЈЕГ цивилног циља од телевизије?!) У ствари, можемо да нудимо и нешто вредније, рецимо стан у центру Београда, пошто је до награде немогуће доћи. У оним небројеним освртима на масакр у Абердаревој, Друга Србија није писала и причала ни о чему другом осим о томе како је Милановић знао да ће те вечери бомбе падати по РТС-у и како су све власти у протеклој деценији избегле да га осуде.

Као да НАТО није знао да у том студију има живих људи. Као да командно-извршном ланцу НАТО-а, од помахниталог Веслија Кларка који наређује бомбардовање телевизије до пилота који извршава смртоносни задатак, прети било каква осуда.

Ако се осврћете на овакав злочин, у којем је директан починилац (НАТО) имао нељудску, изопачену помоћ онога ко би требало да је жртва (Милановић), не смете да штедите ниједног учесника. Ко је више крив? Сулудо питање, јер је било ко од њих двојице могао

Цензура у Абердаревој

Пише: Миодраг Зарковић
петак, 24 април 2009 18:19

врло лако да спаси животе несрећних радника. Милановић је могао да каже запосленима да ће зграда бити бомбардована. Али, није то урадио. Крив је! НАТО је могао да не бомбардује цивилни циљ у којем се у том тренутку налазе десетине запослених. Али, урадио је то. Крив је! Само неко бездушан може да мери чија је одговорност већа...

Када, међутим, из осврта изузмете једног од два евидентна кривца, противуречили сте ономе да је за рат потребно двоје. Друга Србија изгледа сматра да је за бомбардовање потребан само један. И то онај који је бомбардован! Према овим самозваним пацифистима наглашене вербалне агресивности и врло еластичног схватања правде, кривица оног који је послао бомбе једноставно не постоји. Јер, да постоји, ваљда би била вредна разматрања. Ваљда би се бар на неком месту, у неком тексту, у неком коментару, поменула и она. Кад их је онолико разјарио Милановић, сигурно би их макар наљутио и Кларк.

Пошто о Кларковој кривици врло упадљиво ћуте, сва је прилика да је и не признају, што је савршено у складу са њиховим свеопштим доживљајем бомбардовања. Они покушавају све нас да увере да је НАТО агресија, у којој су бомбардоване избегличке колоне, стране амбасаде, путнички возови, ватрогасци, нишке пијаце, па и телевизијски студио, заиста била „милосрдни анђеос“.

Таква „милосрдна уверавања“ у ствари су пешадија која је наступила за бомбама које су падале по Србији пре десет година. Србија је и даље под нападом, за шта су најбољи доказ такве другосрбијанске „анализе“.

П. С. Повлачим предлог о наградној игри. Нељудски би било да користимо трагедију за сопствену промоцију. Ако од ове трагедије, после Друге Србије, уопште има више шта да се искористи.